

Preek 16 februari 2025
HWS Ontmoetingskerk
1 Korintiërs 7:17-24

Gemeente van Jezus Christus,

Wanneer je gaat geloven word je opnieuw geboren, althans dat is wat Jezus ons leert. Jezus aannemen als je redder en verlosser is dus het begin van een nieuw leven. Aan de ene kant word je bevrijd uit de slavernij van de zonde. Ieder mens is een gevangene van het kwaad, maar Jezus bevrijdt je. Je wordt een vrij mens die niet langer vast zit in de boeien van het slechte. Aan de andere kant wordt je overladen met liefde. Je neemt Jezus aan en met Hem ontvang je ook de oneindig grote liefde van God, de Vader, God, de Zoon en God, de Heilige Geest. Wat er ook gebeurt, en hoe het leven zich verder ook ontwikkelt: Je bent geliefd! Je bent geliefd!

Dat is prachtig. Tot geloof komen is een radicale omwenteling in je leven. Je wordt bevrijd uit de slavernij van de zonde en je wordt overladen met goddelijke liefde. Je kunt met recht er van spreken dat niets meer hetzelfde is als daarvoor. Je bent opnieuw geboren, een nieuw mens. En dat merk je in je leven. In eerste instantie ben je nog een klein kind in het geloof, geestelijk gesproken een baby. Maar wanneer je de Heilige Geest de ruimte geeft in je leven gaat Hij je veranderen. Waar je misschien eerst snel jaloers was op de mooie spullen van een ander, zul je merken dat je daar steeds minder om geeft. Waar je misschien eerst een driftig en ongeduldig karakter had zul je zien dat je langzaam maar zeker steeds geduldiger wordt. Waar eerst je levensdoel lag in je werk, in vakanties, in aanzien... Ligt nu je levensdoel in Christus. Want je weet: alleen daar is het goede leven te vinden. Door het geloof ben je een nieuw mens geworden, wedergeboorte. En door de Heilige Geest groei je op, van een kind tot een puber, tot iemand die volwassen is in het geloof. Een nieuw mens.

Toch is dat vaak nog best lastig. Want ondanks dat je een nieuw mens bent, we leven nog steeds in dezelfde oude gebroken wereld. Het kwade heeft nog steeds een enorme invloed op alles wat er gebeurt, kijk bijvoorbeeld maar naar het nieuws, dat raakt ook jou persoonlijk. En de wereld heeft ook zijn verleidelijke kanten. Dat kunnen hele mooie dingen zijn, dat kunnen ook dingen zijn die je bij Christus vandaan willen trekken... Terug het oude leven in... En laten we eerlijk zijn, daar zijn wij allemaal ook heel gevoelig voor. We horen Jezus ergens zeggen: 'de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' En Paulus herkent dat, in de Romeinenbrief schrijft hij: 'Want ik doe niet wat ik wil, het goede, maar juist wat ik niet wil, het kwade, dat doe ik.' Niet alleen de wereld kan ons bij Christus vandaan trekken... Ook ons eigen lichaam, ons eigen vlees doet dat. Het is zwak, het gaat voor het snelle, het gemakkelijke, terwijl wij weten dat de weg richting Christus beter is, mooier is, maar helaas ook langer duurt en soms ook lastiger is. Daarnaast is er ook nog de satan, de tegenstander, de grote verleider. Hij liegt, hij bedriegt, hij manipuleert en verdraait van alles. Door hem kan een bocht recht lijken, zwart-wit en boven verward worden met onder. Hij kan je laten geloven dat het kwade in je leven een goede keus is, met als doel om je van Christus weg te leiden. Wereld, lichaam en de satan, het zijn allemaal dingen die je bij Jezus vandaan kunnen krijgen.

En met zo'n tegenstand is het heel lastig om de focus op Jezus te houden. Wat is het goede? En wat is het slechte? Wat is het wat Jezus van mij vraagt? Hoe wil de Heilige Geest mij leiden in deze situatie? Hoe geef ik Hem de ruimte om van mij een beter mens te maken?

Die vragen speelden ook in Korinthe. Twee weken geleden hebben we hier in de kerk stil gestaan bij 1 Korinthe 6. Het ging toen over ontucht. Er waren christenen in Korinthe die wisten dat ze door het geloof bevrijd zijn. Vrij van de slavernij van de zonde. En vanuit die vrijheid gedacht gingen sommigen naar de hoeren... De wereld zegt dat het gewoon is, het vlees is zwak, en de satan misleidt ons... Dat is niet het goede. En Paulus schrijft harde woorden over de vrije seksuele moraal in de christelijke gemeente in Korinthe. Daar tegenover plaatst hij het huwelijk. Twee mensen die één worden. Een kostbaar verbond van trouw en liefde. Mocht je die preek gemist hebben kun je hem terugkijken of teruglezen.

Wij lazten vanochtend uit 1 Korinthe 7. In 1 Korinthe 6 gaat het dus over de ontucht. Paulus heeft gehoord dat het mis gaat in de gemeente en attendeert hen daarop. Met 1 Korinthe 7 begint een nieuw deel in de brief. Vanuit de kerk zijn er een aantal vragen gesteld aan Paulus en daar gaat de apostel nu antwoord op geven. En hij begint bij het huwelijk. En zo sluiten de beide gedeeltes heel mooi op elkaar aan. In 1 Korinthe 6 gaat het over een te vrije seksuele moraliteit. In hoofdstuk 7 gaat het juist over een te strikte.

Paulus schrijft deze brief zo'n 4 á 5 jaar nadat hij de gemeente in Korinthe heeft gesticht. Het christelijk geloof was in die tijd sowieso nog heel jong, en deze gelovigen waren ook nog niet heel lang geleden tot bekering gekomen. En dan komen er dus als vanzelf allerlei vragen op. Vragen die soms een heel verkeerd antwoord oproepen. 1 Korinthe 7 begint met dit vers: 'Dan nu de punten waarover u mij geschreven hebt. U zegt dat het goed is dat een man geen gemeenschap met een vrouw heeft.' De gedachte van de Korintiërs was ergens heel mooi. Ze wilden zich wijden aan Christus en hadden daarvoor hun seksualiteit buiten spel gezet. Maar dat is niet de bedoeling volgens Paulus. Een huwelijk is een heilige eenheid, daar mag niet aan worden afgedaan. Daarmee doe je je levenspartner tekort en daarmee ook Christus.

Daar begint hoofdstuk 7 mee. En Paulus geeft nog meer praktische adviezen over het huwelijk: weduwen en weduwnaren krijgen het advies om ongetrouwd te blijven en even verderop krijgen ongehuwden ook dat advies. In onze tijd van veel mensen die alleen door het leven gaan klinkt dat niet zo bijzonder. In de tijd van Paulus was dit wereldvreemd, radicaal. Iedereen trouwde. Dat werd vanuit je familie verwacht en ook de hele cultuur eiste het. Een vrouw kon niet zonder man, en een man kon niet zonder vrouw. Zowel bij de Romeinen, als de Grieken, als de Joden trouwde vrijwel iedereen. Jezus was een grote uitzondering, en Paulus ook, maar verder trouwde vrijwel iedereen. In de tijd van Julius Caesar was er bijvoorbeeld een wet in het Romeinse rijk die weduwen verplichtte om binnen twee jaar na het overlijden van hun echtgenoot te trouwen. Deden ze dat niet dan stond er een flinke boete op. Iedereen trouwde. Paulus zegt het is beter om niet te trouwen. Dan kun je je in je leven op een veel betere manier wijden aan Christus. Je hoeft je niet te bekommeren om je vrouw of man of een heel gezin. Je staat in de vrijheid om

Christus en je naaste te dienen. In de vroege kerk was het celibaat dus het ideaal. Iets wat met de reformatie uit het oog is verloren, maar waarom eigenlijk? Het staat in de Bijbel.

Tegelijkertijd geeft Paulus ook de vrijheid om toch te trouwen. Hij schrijft bijvoorbeeld: 'het is beter te trouwen dan te branden van begeerte.'

Verder geeft Paulus in 1 Korinthe 7 ook nog de opdracht om niet te scheiden. Ook niet als je levenspartner niet gelooft. Het is een eenheid, die kun je niet breken. En juist ook door het geloof hoort de ongelovige partner toe aan Christus. Paulus schrijft: 'Want de ongelovige man behoort dankzij zijn vrouw God toe en de ongelovige vrouw dankzij haar man eveneens. Zou dat niet zo zijn, dan zouden uw kinderen onrein zijn. Maar nu zijn ze geheiligd.' Heel hoofdstuk 7 geeft zo allerlei praktische aanbevelingen over het huwelijk. En in het midden van dat gedeelte staat het deel dat wij vanochtend hebben gelezen, met de hoofdboodschap: 'Laat, broeders en zusters, ieder voor God blijven wat hij was toen hij geroepen werd.' Ongehuwd blij ongehuwd. Getrouwd blij getrouwd. Blijf voor God wat je was toen je werd geroepen.

Dit werkt Paulus uit met twee concrete voorbeelden. Allereerst de besnijdenis. Wanneer je tot geloof komt moet je dat niet veranderen. Er waren, gelet op de historische bronnen, heel wat gevallen bekend van Joden die hun besnijdenis ongedaan wilden maken. En dat is niet zo gek. De Grieks-Romeinse cultuur was overal dominant. Om hoger op te komen in die cultuur kozen sommige Joden ervoor om hun Joodse cultuur en geloof achter zich te laten en Romein te worden. Maar dan zat die besnijdenis hen in de weg. Daar werd door Romeinen en Grieken vaak heel lacherig over gedaan, maar in de badhuizen en met sport, er werd alleen naakt gesport, was dat niet iets wat te verbergen viel. En dus waren er Joden die hun besnijdenis ongedaan probeerden te maken. Er zijn verschillende teksten overgeleverd die ongeveer beschreven hoe dat in hun werk ging. Tegelijkertijd was er ook een flinke groep christenen in de jongste kerk die vonden dat alle christenen besneden moesten worden. In de brief aan de Galaten gaat Paulus zeer uitgebreid in op dat onderwerp. Hier houdt Paulus het kort: 'Iemand die besneden was toen God hem riep, moet het niet ongedaan laten maken. Iemand die onbesneden was toen God hem riep, moet zich niet laten besnijden.'

Tweede voorbeeld van Paulus. Eén die voor ons wat discutabeler kan overkomen. Het gaat over slavernij. Een vrije moet geen slaaf worden, en een slaaf moet niet vrij worden. Wij denken bij slavernij meestal aan de slavernij van Afrikanen in Amerika. Iets wat op alle mogelijke manieren absoluut verschrikkelijk was. Inktzwarte pagina's in de geschiedenisboeken. Het is er iets om dankbaar voor te zijn dat juist door de inzet van overtuigd christelijke mensen die slavernij is afgeschaft.

Tegelijkertijd kunnen wij het dan moeilijk vinden dat Paulus er in zijn brieven nergens toe oproept om de slavernij af te schaffen. Het is dan goed om twee dingen te bedenken. Eén, de slavernij was een enorm iets in het Romeinse rijk. Naar schatting waren er alleen al in Korinthe op het moment van het schrijven van deze brief zo'n 400.000 slaven. En veel van hen hadden het helemaal niet zo beroerd. Slaven werden bijvoorbeeld gezien als een statussymbool. Als jouw slaven er vermagerd uitzagen en met slechte kleren, dan straalde dat ook op jou af. Er werd dus meestal, niet altijd, maar meestal redelijk goed gezorgd

voor de slaven. Veel vrije mensen hadden het in vergelijking veel moeilijker. In een tijd met veel werkeloosheid en zonder sociale voorzieningen lag diepe armoede en daarmee honger vrijwel altijd op de loer. Ik probeer die slavernij niet goed te praten, het is nog steeds verschrikkelijk om geen enkele vorm van zeggenschap te hebben over je eigen bestaan, maar het is niet zo slecht als veel mensen denken. In Korinthe alleen al dus zo'n 400.000 slaven. Hoeveel christenen zullen er geweest zijn? Dat is in deze fase van het christendom lastig te zeggen, maar zeer waarschijnlijk waren dat er wereldwijd minder dan 400.000. Het had geen enkele nut om te pleiten voor afschaffing van de slavernij, daarvoor waren de christenen een te kleine groep. Als ze dat wel zouden doen zou dat alleen maar vervolging hebben opgeroepen.

Twee, Paulus is veel radicaler dan alleen vragen voor afschaffing. In Galaten schrijft hij: 'Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus.' De grootste sociale verschillen die er in die tijd waren: Jood-Griek, slaaf-vrij, man-vrouw. In Christus doet het er niet meer toe. Wij zijn één.

In Christus valt het onderscheid tussen slaaf en vrije weg. Natuurlijk in de wereld was dat verschil er nog, het werd nog beleefd, maar het verschil doet er niet meer toe. En dus: 'Laat, broeders en zusters, ieder voor God blijven wat hij was toen hij geroepen werd.' Het heeft geen zin om je best te doen om vrij te worden als slaaf, want dat doel leidt alleen maar af van het grote doel Jezus Christus. En natuurlijk mocht de kans zich voordoen. De meester wil je vrij laten, of hij laat je vrij in zijn testament, in die tijd vaak samen met een redelijke hoeveelheid geld. Grijp die kans, in vrijheid kun je Christus nog beter volgen. Maar die vrijheid is ondergeschikt en daardoor geen doel op zich. De vrijheid die Christus ons geeft is het hoogste doel. Richt je daar op, en laat je niet afleiden door andere lage doelen.

Zo ook in onze tijd, in onze levens. Wat zijn de doelen van jouw leven, wat zijn de doelen van onze kerk? Is het antwoord daarop Christus? Of... Dat het leuk is, gezellig, mooi, fijn... Dat het je een goed gevoel geeft... Daar komt het meestal op neer. Je werkt bijvoorbeeld hard voor een mooie vakantie, luxere auto, groter huis... Maar is dat het dan? Het fijne gevoel van wat je bereikt hebt... Of denkt te hebben bereikt, want meestal valt het toch weer tegen... En wil je weer iets anders... Dat is een lager doel dan Christus. Wat zijn de doelen van jouw leven, wat zijn de doelen van onze kerk? Is het antwoord daarop Christus? Richt je op Hem. Hij, Hij alleen, kan ons het ware geluk geven. Maar dat is het niet het doel in zichzelf. Christus is het doel.

Hij die altijd bij ons is. Ons overlaadt met zijn liefde. Ons het eeuwige goede leven geeft... Jezus Christus en die gekruisigd. Richt je op Hem. Hij is het doel. En wanneer je je op Hem richt, dan geef je de Heilige Geest vrij spel. En dan kan de wereld trekken, je lichaam iets willen, de satan je influisteren... Maar dan sta je sterk, want je staat niet alleen. Hij is er. Hij omringt je. Hij geeft jou het ware geluk. Streef dus niet naar illusies van werelds geluk, richt je op Christus, Hij die je het hemelse geluk zal geven. Christus is het doel. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410